

[Himmelstrup.]

Spørgsmaal været fremme. Jeg tror, det er rigtigt, at man nu optager saadanne Forhandlinger og søger at faa dette Forhold ind i et fastere Leje, end det har været hidtil.

Vi for vort Vedkommende mener altsaa, at denne Overenskomst indeholder Bestemmelser, som er rigtige, og som er til Gavn for det danske Samfund, og vi kan, efter det Kendskab, vi har til dem, kun være af den Opfattelse, at vi vil medvirke til at ratificere. Men der er jo, som jeg allerede har nævnt, visse Enkeltheder, der knytter sig til selve Vareudvekslingen, som det vil være rigtigt at faa større Klarhed over i selve Vareudvekslingsoverenskomsten, nu da altsaa Rigsdagen er draget med ind i disse Forhandlinger gennem Kravet om, at Overenskomsten skal ratificeres. Disse Oplysninger venter vi, at Ministeren vil være i Stand til at give i det Udvalg, hvortil vi, som sagt, venter, at Traktaten vil blive henvist, og vi er af den Opfattelse, at vi efter at have modtaget Oplysningerne i saa Henseende vil være i Stand til at tiltræde det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Drachmann: Det er i disse Dage nøjagtig et Aar siden, den samlede demokratiske Front i dette høje Ting hoverende og haanligt sablede et Forslag ned fra konservativ Side om Tilrettelægning af Danmarks Traktatpolitik efter nye Linier, et Forslag, der tilsigtede at frigøre os for de Baand, der maatte hemme os i at imødekomme de Krav, Tiden stillede, bl. a. ved en Opsigelse af den forældede tysk-danske Handelstraktat. Vi krævede Frigørelse og Tilpasning, og vi blev afvist paa en, som jeg sagde, særdeles hoverende Maade. Det var Helligbrøde, de Forslag vi fremsatte, alt gik godt, vi havde Mestbegunstigelsesklausulen, og den skulde vi holde fast ved, selv om alle andre forlod den. Kort efter at det beklagelige var sket, at Rigsdagen saaledes havde ladet haant om den konservative Anvisning paa at forny og aktivisere dansk Traktatpolitik, fulgte saa de noksom kendte dansk-engliske Traktatforhandlinger, disse Traktatforhandlinger, som mødte os ganske uforberedt, kun med det improviserede Valutacentralsystem til Hjælp, og som da ogsaa fik en Udgang, der yderligere bandt en Række betydningsfulde danske Toldsatser.

Nu er der gaaet et Aar efter denne Begivenhed, og vi stilles foran et Forslag om en Traktat med Tyskland, som jeg nok tør sige er en Karikatur af en Traktat, thi der staar intet heri ud over, at Tyskland

har forstaaet fuldkommen at frigøre sig, saaledes som ogsaa den højtærede Landbrugsminister sagde, for de sidste generende Mestbegunstigelsesaftaler gennem et nyt System, Monopolisering af Importhandel o. s. v., og at man fra begge Sider nu er blevet enig om — altsaa ogsaa den danske Regering har pludselig indset det —, at det vil være paa Tide at skride til en Modernisering af Traktatforholdet mellem Danmark og Tyskland og tilpasse dette efter de nuværende Forhold. Jeg tror, at hvis man noget tidligere havde tilpasset Grundlaget for dette Traktatforhold fra dansk Side, havde meget set anderledes og bedre ud i dansk Økonomi i Øjeblikket.

Jeg sagde før, at dette Forslag er en Karikatur. Jeg maa give det ærede Medlem Hr. Himmelstrup Ret i, at dette Forslag siger overordentlig lidet, og de kommenterende Betragtninger, den højtærede Landbrugsminister fremførte, var da ogsaa særdeles luftige i saa Henseende. Den højtærede Landbrugsminister sagde, at Artiklerne maatte tale for sig selv, men der staar jo intet hverken i Artiklerne eller i Bemærkningerne, og derfor kunde den højtærede Minister vel heller ikke sige mere end det, han sagde.

Men det er den mest besynderlige Lap Papir, der endnu er forelagt denne Rigsdag! Den højtærede Udenrigsminister, som ved Sygdom er forhindret i at være til Stede i Dag, men hvis Værk denne Traktat jo i første Række er, sagde nylig ved et Møde paa Langeland, at Folkestyret var en Værdi for Danmark, og han talte bevæget om dette Folkestyre, om den danske Rigsdags Medansvarlighed for Regeringens og Lovgivningsmagtens Beslutninger. Jeg vil gerne spørge, hvor den danske Rigsdags Deltagelse i dette meget betydningsfulde Traktatarbejde er henne — naar jeg siger „betydningsfulde“, er det, fordi det er et betydningsfuldt baade negativt og positivt forstaaet. Det hele er tilrettelagt og afgjort paa Forhaand uden om og uden for Rigsdagen. Den danske Rigsdag, denne højtpriste Folkerepræsentation, faar kun Lov til at skrive under paa noget, som intet indeholder, og om hvilket man ikke ved, hvor vidt det rækker hverken med Hensyn til Realiteter eller Principper. Man fristes til, naar man ser det i Forslaget offentliggjorte, at spørge, om der virkelig ikke er mere, for hvis der ikke er mere, er det umuligt at tage Stilling uden at faa yderligere Oplysninger, og her vil jeg gerne straks sige, at ogsaa vi fra vor Side i høj Grad forventer, at saadanne kan gives i et Udvalg.